

РЕШЕНИЕ

№ 10574

гр. София, 26.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 27.02.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

**ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Кьосева
Лилия Йорданова**

като разгледа дело номер **1174** по описа за **2025** година докладвано от съдия Снежанка Кьосева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/ във вр. с чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по касационна жалба от Б. П. К., с адрес в [населено място] срещу Решение № 4568 от 12.10.2023г., постановено по нахд № 9186/2023г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, 111-ти състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 23 - 4332 – 011351, издадено на 16.06.2023г. от началник сектор в СДВР, отдел „Пътна Полиция“ СДВР, с което на Б. П. К., живущ в [населено място], са наложени административни наказания: глоба в размер на 800,00 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок 6 месеца за нарушение по чл.21, ал.1 от ЗДвП.

Касаторът оспорва решението на районния съд, поради неправилност и необоснованост. Излага мотиви във връзка с наведените с въззивната жалба възражения за липсата на доказаност на нарушението, както и относно причините във връзка с вмененото му нарушение. Моли решението на СРС да бъде отменено.

С писмен отговор ответникът чрез процесуален представител оспорва касационната жалба като неоснователна. Претендира присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание страните не се явяват и не се представляват.

Заклучението на прокурора е, че жалбата е неоснователна. Моли да бъде оставена без уважение.

Предмет на касационно оспорване е решение № 4568 от 12.10.2023г., постановено по нахд № 9186/2023г. по описа на СРС. Оспорването е допустимо, тъй като е предявено от страна с право на жалба /арг. чл.210, ал.1 от АПК, в предвидения от закона 14-дневен преклузивен срок /чл.211, ал.1 от АПК/ и касае решение на районния съд, което съгласно чл.63в от ЗАНН може да се обжалва с касационна жалба пред административния съд по реда на АПК на основанията по НПК.

В правомощията на касационния съд е да се произнесе по основателността на жалбата, както и да провери служебно допустимостта и действителността на решението и неговото съответствие с материалния закон според установените фактически обстоятелства от първоинстанционния съд в обжалваното решение /арг. чл.218 във вр. с чл.220 от АПК/.

Касационният съд счита, че оспореният съдебен акт е постановен по допустима и редовна въззивна жалба от компетентния съд в надлежен състав, което определя неговите допустимост и действителност. Териториалната компетентност принадлежи на Софийски районен съд, който е родово компетентен съгласно чл.59, ал.1 от ЗАНН.

От фактическа страна СРС е приел за установено следното:

На 06.03.2023г., около 18:55ч. в [населено място], по [улица], с посока на движение от [улица]към [улица], Б. К. управлявал собствения си лек автомобил Форд Мондео с рег. [рег.номер на МПС] , като до № 7, при въведено ограничение на скоростта с до 50 км/ч. в населено място, се движел със скорост от 85 км/ч., превишавайки максимално разрешената скорост с 35 км/ч. Деянието било установено от система за видеоконтрол АТСС „CORDON - M2“ С № MD 1197 по преписка № 19743/2023г. След установяване на влезли в сила ел. фишове К № 4241218 и К № 3325643 административно- наказващият орган вменил квалифициращият признак на системност на нарушението. С писмена декларация от 22.05.2023г. жалбоподателят декларираше, че на датата 06.03.2023г., около 18:55ч. именно той е управлявал заснетия лек автомобил.

За да потвърди оспореното НП СРС е приел, че Б.К. е извършил нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП, за което правилно са му наложени наказания на основание чл.182, ал.5 във вр. с ал.1, т.4 от ЗДвП.

Решението е неправилно и необосновано.

Възражението на касатора във връзка със системността на извършеното нарушение е прието от СРС за неоснователно при липса на каквито и да е доказателства в тази насока. Съгласно § 6, т.62 от ДР на ЗДвП „системно“ е нарушението, извършено три или повече пъти в едногодишен срок от влизането в сила на първото наказателно постановление или на първия електронен фиш, с който на нарушителя се налага наказание за същото по вид нарушение. В случая административнонаказващият орган се е позовал на влезли в сила ел.фишове К № 4241218 и К № 3325643, които не са част от административно-наказателната преписка. В материалите по дело № 9186/2023г. по описа на СРС не е приложена и справка картон на водача с предходни актове, с които Б. К. е бил санкциониран, на която районният съд се е позовал в решението. Районният съд не е събрал и доказателства за връчването на електронните фишове на Б.К., респ. за

влизането им в законна сила, във връзка с правилната квалификация на извършеното нарушение.

Налага се извод, че СРС не е установил всички относими към предмета на доказване факти, касаещи квалификацията на нарушението, за което е санкциониран касатора и

за съставомерните му елементи.

Тъй като касационният съд преценява прилагането на материалния закон въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд в обжалваното решение, липсата на установяване във връзка със системността на извършеното нарушение от страна на въззивния съд препятстват тази проверка.

Съгласно чл.220 от АПК настоящият съд не може да прави нови фактически установявания, поради което не може да провери за първи път в това производство доказателствата във връзка с нарушението. Преценката на доказателствата и излагането на изводи по същество за първи път в касационната инстанция би довело до ограничаване правото на участие на страните в делото, респективно би ги лишило от същинската касационна проверка относно законосъобразното провеждане на съдебното производство по оспорване на спорния акт.

Изложеното налага съдебното решение да бъде отменено, а делото да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на СРС. При новото разглеждане на делото съдът следва да събере всички относими доказателства, да обсъди възраженията на касатора и да изложи мотиви по правнорелевантните факти относно законосъобразността на оспореното пред него НП.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 от АПК във вр. с чл.63в, от ЗАНН, Административен съд София – град, XXIV-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 4568 от 12.10.2023г., постановено по нахд № 9186/2023г. по описа на Софийски районен съд, 111-ти състав.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на същия съд.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: